

Mahkeme salonunda, seksenlerindeki yaşılı çiftin durumu içler acısıydı. Adam inatçı bakışlarla suskun, Nine'nin ağlamaktan iyice çukurlaşımış gözleri ve keskin çizgileriyle bıkkın bakışları süzüyordu etrafını... Ve hakim tokmak sesiyle sustu uğultu ve tok sesiyle, sözü yaşılı kadına verdi, hakim...

"Anlat teyze neden boşanmak istiyorsun...?" Yaşılı kadın derin bir nefes çektikten sonra başörtüsüyle ağzını aralayıp, kısılmış sesiyle konuşmaya başladı:

"Bu herif yetti gari, 50 yıldır bezdirdi hayattan..."

Sonra uzunca bir sessizlik hakim oldu mahkeme salonunda... Sessizlik bu tür haberleri her gün manşet yapan gazetecilerden birinin flaşıyla bozuldu, kim bilir nasıl bir manşet atacaklardı, yaşanmış 50 yılın ardından... Çok sayıda gazeteci izliyordu davayı, kadın neler diyecekti.. Herkes onu dinliyordu.. Yaşılı kadının gözleri doldu... Ve devam etti...

"Bizim bir sedef çiçeğı vardı, çok sevdiğim... O bilmez... 50 yıl önceydi.. O çiçeğı bana verdiği çiçeklerin arasından kopardığım bir yaprağı tohumlamıştım, öyle büyüttüm.. Yavrumuz olmadı, onları yavrum bildim... Bir süre sonra çiçek kurumaya başladı. O zaman adak adadım... Her gece güneş açmadan önce bir tas suyla sulayacağım onu diye... İyi gelirmiş dedilerdi... Ta ki geçen geceye kadar... O gece takatim kesilmiş.. Uyuyakalmışım... 50 yıl oldu, bu herif bir gece kalkıp bir kere de bu çiçeğı ben sulayayım demedi... Ben böyle bir adamla 50 yıl geçirdim... Hayatımı, umudumu her şeyimi verdim... Ondan hiçbir şey göremedim.. Bir kerecik olsun, benim bildiğim görevlerden birisini yapmasını bekledim.... Onsuz daha iyiyim, yemin ederim"

Hakim, yaşlı adama dönerek ; "Diyeceğin bir şey var mı baba" dedi.

Yaşlı adam bastonla zor yürüdü kürsüye, o ana kadar suçlanmış olmanın utangaçlığını hissettiren yüz ifadesiyle hakime yöneldi.

"Askerliğimi, reisicumhur köşkünde bahçıvan olarak yaptım, o bahçenin görkemli görünümüyle büyümesi için emeklerimi verdim... Fadime'mi de orada tanıdım... Sedefleri de... Ona en güzel çiçeklerden buketler verdim... O çiçeklerle doludur bahçesi... Kokusuna bayıldığım, perişan eder yüreğimi...

İlk evlendiğimiz günlerin birinde boyun ağrısından onu hekime götürdüm... Hekim çok uzun süre uyanmadan yatarsa boynundaki kireç sertleşir, kötüleşir dedi.. Her gece uykusunu bölüp, uyansın, gezinsin dedi... Hekimi pek dinlemedi bizim hatun... lafım geçmedi... O günlerde tesadüf bu çiçek kurudu... Ben ona gece sularsan geçer dedim.. Adak dilettilim... Her gece onu uyandırdım. Ve onu seyrettim... O sevdiğim kadının yavrusu bildiği çiçekleri sularken seyrettim... Her gece o çiçek ben oldum sanki... " dedi adam o yaştaki bir adamdan beklenmeyecek ifadelerle...

SEDEF ÇİÇEĞİ

Ahmet Türkan tarafından yazıldı

Cumartesi, 20 Nisan 2024 02:40 - Son Güncelleme Cumartesi, 20 Nisan 2024 02:40

"Her gece o yattıktan sonra uyandım... Saksıdaki suyu boşalttım... Sedef gece sulanmayı sevmez, hakim bey.. Geçen gece de... Yaşlılık.. Ben de uyanamadım.. Uyandıramadım... Çiçek susuz kalırdı amma, kadınının boynu yine azabilirdi... Suçlandım.. Sesimi çıkartamadım..."

O an Mahkeme salonunda her şey sustu... Ertesi sabah gazeteler "Sedef susuz kaldı" diye yine yalnızca neticeyi haber yaptılar...